

שיש שלימות למעלה. אל הארץ אשר ארך - זה הנור, שהוא מפת נתן.

ובהנמיה הוא היה נתן. זהו שפה טוב (שם ח) וישלח את היונה. והוציאו את היונה מן הפכה ונמננו אזהה במים. ברגמא זו יוצאה לה היונה מפתנת נתן, כמו שנאמר (שם) ולא יספה שוב אליו עוד.

רבי יהודה אמר, כשניהם היה בפכה, היה פוחד שלא יזפר אותו הקודש ברוך הוא לעולמים. וכיון שעברו חטאיהם העולים, אוני מה כתוב? ויזכור אלהים את נתן.

מדרש תנאים

רבי פתח בפסוק קהה, (שם ח) מצאנו המשמרין השבבים בעיר הפוני פצעוני נשאו את רדי רדי מעלי שמרי החמות. בפה חביבה היא הנשמה הנטינה מפתחת בפה הכבוד, ממקום הקדש, מארצאות המים, כמו שנאמר (מהלים קטו) אתה לך לפנוי ה' בארכות המים. ולמה קראו דוד ארצות המים, וכי למעלה יש ארצות? אמר רבי יצחק, לא ארצות ממש, ולא על דעתך של ארצות הוא, כמו שנאמר אלא לשונך רצוי הוא, (וחזאל כ) ארצה אהבתם. בלומר, אמר דוד, אתה לך לבני ה' במקומות אשר ירצו תמיד הצדיקים, הנקראים חיים, אשר רצונם וחפצם לילכת שמה. וממקומות מקדש באה הנשמה להאריך על הנור האפל, כדי להובילו בדרך ישירה ולעבד עבودתו ורצונו בויאו, לבא למחר וلتל שברו. אמר רבי יהודה, אלמלא לא היוינו בעולם - נאה לנו, ולא נתנו חשbon לבעל הפתקה. אמר כך אמר, חזרתי بي.

יאות לנו, ולא ניחב חושבنا למאיר דפתקא, לבטח אמר, הדרי بي.

תורי זימני. אלא, פוק מן דירתק וממן גופך, וממן בית אביך, דאית שלם דלעילא. אל הארץ אשר ארך, דא גופא, דאייה תיבת נתן. ובהנמיה דא הויה נתן, הדא הוא דכתייב, וישלח את היונה. ואפיקו לה ליונה ממן תיבותא, ויהבו לה במא. בדיגמא דא נפקא לה יונה מן תיבותא דנתן, כמה דעת אמר ולא יספה שוב אליו עוד.

רבי יהודה אמר, נתן פד הויה בתיבותא, הויה דחיל דלא ידבר לייה קידשא בריך הוא לעלמיין, וכיון דאתעברו חובי עלמא, בגין מה כתיב ויזכר אלהים את נתן.

מדרש תנאים

רבי פתח בהאי קרא, מצאנו המשמרין השבבים בעיר הפוני פצעוני נשאו את רדי רדי מעלי שמרי החמות. בפה חביבה היא הנשמה, הנטינה מפתחת בפה הכבוד, ממקום הקדש, מארצות המים, כמה דעת אמר (מהלים קטו ט) אתה לך לפנוי ה' בארכות המים.

ולמה קראו דוד ארצות המים, וכי למעלה יש ארצות. אמר רבי יצחק, לא ארצות ממש, ולא אדעטא דארצות אמרו דוד, אלא לשונך רצוי היא, כמה דעת אמר (וחזאל כ מא) ארצת אהבתם. בלומר, אמר דוד, אתה לך לבני ה' ארצת הצדיקים, במקומות אשר ירצו תמיד הצדיקים, הנקראים חיים, אשר רצונם וחפצם לילכת שמה. וממקומות מקדש באה הנשמה להאריך על הגוף האפל, כדי להובילו בדרך ישירה ולעבד עבודתו ורצונו בויאו, לבא למחר וلتל שברו. אמר רבי יהודה, אלמלא לא היוינו בעולם - נאה לנו, ולא נתנו וליתול שכרו.

אמר רבי יהודה, אלמוני לא הוינא בעלמא